

2. PAR 5, 11-14 CHVÁLA BOHA HUDBOU

Ve jménu Boha Otce, i Syna, i Ducha svatého. AMEN

Píseň 429 Ve Tvém jménu

Milé sestry, milí bratři. Zatím vše nasvědčuje tomu, že slavíme tuto neděli jako poslední neděli v tomto karanténním módu a že se budeme moci již příští neděli setkat ke společnému slavení tak, jak jsme bývali zvyklí.

Buďte v tuto chvíli pozdraveni apoštolským pozdravem: Milost Vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista. AMEN

Dnes slavíme neděli, která se jmenuje Cantate – zpívejte. Zpívejte Hospodinu píseň novou. A proto budou dnešní bohoslužby ovlivněny mj. Také tímto žalmovým veršem. Poslechněme si v tuto chvíli celý žalm:

Žalm 98

1 Žalm. Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravící, svou svatou paží! 2 Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost, 3 na své milosrdenství se rozpomenul, na svou věrnost domu Izraele. Spatřily všechny dálavy země spásu našeho Boha. 4 Hlahol Hospodinu, celá země, dejte se do plesu, pějte žalmy, 5 pějte Hospodinu žalmy při citeře, při citeře necht' zazvučí žalmy; 6 s doprovodem trub a polnic hlaholte před Hospodinem Králem! 7 Ať se moře s tím, co je v něm, rozburácí, svět i ti, kdo na něm sídlí, 8 dlaněmi necht' zatleskají řeky, s nimi ať plesají hory 9 vstříc Hospodinu, že přichází, aby soudil zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle práva.

Píseň 98 Zpívejte Pánu nové písně

modlitba

Pane Bože, děkujeme Ti za to, že jsme v tomto jarním období obklopeni důkazy, jak je Tvé stvoření veliké a krásné. Postavil jsi nás do krásné přírody a již za to Ti přicházíme poděkovat ztišením své duše.

Potkáváme mnoho lidí, kteří krásu Tvého stvoření nevidí a zdůrazňují pouze zlo a špínu našeho světa.

Slyš modlitbu, v níž se za takové bližní modlíme.

Prosíme za všechny, kdo onemocněli škarohlídstvím, zlobou a beznadějí.

Slyš nás, když se před Tebou hlásíme i k tomu, za co nemůžeme a čím Tvé stvoření pouhou svou existencí spolu s druhými poškozujeme a ničíme.

Prosíme Tě, buď dnes přítomen uprostřed maličkých ostrůvků našeho společenství.

Provázej nejen naši bohoslužbu, kterou Tě chceme vzývat, oslavovat a chválit, ale buď s námi, prosíme, po celý tento den.

A přijmi od nás také modlitbu, kterou voláme spolu se všemi křesťany, modlitbu Tvého Syna a našeho Pána Ježíše Krista:

Otče náš....

AMEN

Čtení z Lukášova evangelia 19

37 Když už se blížil ke svahu Olivové hory, počal celý zástup učedníků radostně a hlasitě chválit Boha za všechny mocné činy, které viděli. 38 Volali: „Požehnaný král, který přichází ve jménu Hospodinově. Na nebi pokoj a sláva na výsostech!“ 39 Tu mu řekli někteří farizeové ze zástupu: „Mistře, napomeň své učedníky!“ 40 Odpověděl: „Pravím vám, budou-li oni mlčet, bude volat kamení.“

píseň 168 Zpívejte, čest vzdejte

Čtení 2. Paralipomenon 5

2 Tehdy Šalomoun svolal do Jeruzaléma shromáždění izraelských starších, všechny představitele dvanácti pokolení a předáky izraelských rodů, aby vynesli schránu Hospodinovy smlouvy z Města Davidova, totiž ze Sijónu. 3 Ke králi se shromáždili všichni izraelští muži ve svátek, to je v sedmém měsíci. 4 Když všichni izraelští starší přišli, zvedli lévijci schránu 5 a vynesli nahoru schránu a stan setkávání i všechny svaté předměty, které byly ve stanu; to vše vynesli lévijští kněží.

6 Král Šalomoun a celá izraelská pospolitost, která se kolem něho před schránou sešla, obětovali tolik bravu a skotu, že nemohl být pro množství spočítán ani sečten. 7 Kněží vnesli schránu Hospodinovy smlouvy na její místo do svatostánku domu, do velesvatyně, pod křídla cherubů. 8 Cherubové rozprostírali křídla nad místem, kde byla schrána, takže cherubové zakrývali shora schránu i její tyče. 9 Tyče však byly tak dlouhé, že jejich konce bylo vidět u schrány před svatostánkem, avšak zvenčí viditelné nebyly; je to tam až dodnes. 10 Ve schráně nebylo nic než dvě desky, které tam dal Mojžíš na Chorébu, kde Hospodin uzavřel smlouvu s Izraelci, když vyšli z Egypta. 11 Když kněží vycházeli ze svatyně, všichni přítomní kněží se posvětili bez ohledu na svou třídu.

12 Všichni lévijští zpěváci, patřící k Asafovi, Hémanovi a Jedútúnovi, se syny a bratry, oblečení v roucho z bělostného plátna, stáli s cimbály, harfami a citerami na východ od oltáře a s nimi bylo sto dvacet kněží troubících na pozouny. 13 Trubači a zpěváci hráli a zpívali zároveň, aby Hospodinova chvála a oslava zněla jednohlasně; když se začalo hrát na pozouny a cymbály a jiné hudební nástroje, chválili Hospodina, protože je dobrý a že jeho milosrdenství je věčné. I naplnil oblak ten dům, dům Hospodinův, 14 takže kněží kvůli tomu oblaku nemohli konat službu, neboť Boží dům naplnila Hospodinova sláva.

Milé sestry, milí bratři.

I. Znamení

Najednou v chrámu všechno utichne. Tisíce párů očí visí na Davidu Ben Asafovi. A ten – dirigent - mohutným gestem zdvihá své otevřené ruce vysoko vzhůru. Na toto znamení čekají kněží, kteří ihned nasadí na první tón svých pozounů. Napětí v sále by se dalo přímo krájet. Všichni vyčkávají s obrovským očekáváním, co nastane. Pak zazní první tón. Sto dvacet pozounů se rozevzví jedním jediným tónem - jako jeden muž ve chvíli, kdy jim dirigent ukáže. Mocné kovové tóny procházejí posluchačům celým tělem a vycházejí ven, daleko za chrámové nádvoří, daleko za město. Při opakování se připojují také zvony a cimbály.

Nyní se David Ben Asaf obrací k ohromnému pěveckému sboru a dává mu

znamení. Za doprovodu strunných nástrojů se rozezní ohromná píseň chvály: „Hospodin je dobrý a jeho milosrdenství je věčné.“

V celém starověkém Izraeli nikdy před tím nezněla tak nádherná hudba. Nikdy dříve se nesešlo dohromady tak ohromné množství umělců, kteří společně tak krásně sladěně muzicírovali. Nikdy před tím nebyl Bůh chválen takovýmto způsobem. Není ani divu, že ten nově postavený chrám zčistajasna zaplnil oblak Boží přítomnosti - Hospodinovy slávy.

II. Skvělá hudba pro svatyni

Milé sestry, milí bratři,

v tomto týdnu jsem, myslím, poprvé narazila v řadách s doporučeným biblickým textem pro kázání na danou neděli na oddíl z knihy Paralipomenon. Tak jsem si nejprve obě knihy Paralipomenon prolistovala. Začátek knih člověka opravdu moc nevyzve k dalšímu hloubavému čtení. Devět kapitol nekonečných seznamů jmen královských předků. Začíná u Adama a pokračuje až ke králi Saulovi. Není to nic zvláště zajímavého. Tedy pokud zrovna nehledáte pro své děťátko nějaké pěkné biblické jméno. V takovém případě byste ho určitě na začátku 1. knihy Paralipomenon objevili. Po zdlouhavém seznamu jmen následují zprávy o jednotlivých králich. Nejvíce prostoru zde zabírají David a Šalomoun. Ve srovnání s královskými knihami, které Paralipomenon předcházejí, je až zarážející, že jsou oba v knihách Paralipomenon popisováni velmi pozitivně – ve všem vycházejí vždy velmi dobře. Autor textu vynechal vše, co by na tyto dva panovníky mohlo vrhnout jakékoliv sebemenší negativní světlo. Očividně pro něj bylo důležité zobrazit období králů jako zlatý věk par excellence.

Skutečně mimořádný význam má v textu právě chrám, o kterém je řeč i v našem dnešním čtení. Pěkně postupně – krok za krokem se popisuje, jak král David připravoval jeho stavbu: Nejprve dobyl Jeruzalém, poté přenesl schránu s deskami úmluvy do města a nakonec našel vhodné místo pro samotnou stavbu chrámu. Poté vstoupí do hry jeho syn Šalomoun. Podrobně se popisuje, jak svatyni staví a nakonec ji vysvěcuje. Najal si dokonce muzikanty, kteří jsou nyní výhradně zodpovědní za hudbu v chrámu. Pod Šalomounovým

dohledem se stává hudba při bohoslužbě profesionální záležitostí. To je dostatečný důvod, aby se právě tento text dostal do doporučené řady kázání právě pro tuto neděli – neděli Cantate – neděli, která již ve svém názvu a stěžejním žalmu nese jasný hudební podtón- Zpívejte Pánu píseň novou.

III. Zpět ve zlatém věku

Pro pisatele knihy Paralipomenon byla doba králů, věrných Bohu, a období stavby chrámu zlatým věkem. - Jak to vypadá v našem vlastním životě? Najde se v něm také místo pro zlatý věk – zlaté časy? Životní úseky, období, které při vzpomínání pokud možno ještě trošku vyšperkujeme, vylepšíme alespoň o trochu víc, než skutečně byly?

Možná čas dětství. Kdy ještě probíhaly ty správné zimy se spoustou sněhových závějů, se sánkováním a hlavně bezstarostným blbnutím venku. Nebo když jste šli s bandaskou pro mléko do kravína či k farmáři a cestou jste si nechali bandasku vesele klouzat z jedné ruky do druhé...

Možná pro vás byla zlatým věkem spíše doba studií, ke kterým se rádi ve vzpomínkách stále znovu vracíte. Přátelé, mladistvá domnělá moudrost, debaty o existenčních tématech-období, v němž jsme alespoň v rozhovorech ovládali snad celičkový svět...

Nebo to byly roky, kdy jste poznali svého partnera a spolu jste dobývali svět...

Pro velmi staré nebo nemocné lidi, jejichž životní možnosti jsou skutečně hodně omezené, často působí velmi blahodárně taková cesta myšlenkami do daleké minulosti, do období jejich zlatých časů. Náhle se vynoří ty staré emoce. Ve vzpomínkách si znovu prožijete tu nádheru. Na krátkou chvíli pocítíte, jak se život jaksi úplně zaplní nádherou - takovou plností a sytostí ve všech útrokách vašeho těla. Je dobré, když se člověk nechá čas od času unést myšlenkami do takovýchto vzpomínek – do těch zlatých časů svého života.

IV. Díky chvále se můj všední život stává Božím domem

Také ve chvíli, kdy chválíme Boha, můžeme vzpomínat na zlaté časy svého života. Když totiž Boha chválíme, když mu děkujeme, jasně se tím ukazuje, že to, co prožíváme, není vůbec samozřejmé. Že je za co děkovat. Neustále. Může to být hodně podobné pocitu, který prožijete, když držíte v ruce

novorozence – tento zázrak života. Nebo když nakonec – docela nečekaně - přeci jen získáte řidičský průkaz i přes to, že jste absolvovali několik nepříjemných chvil a máte spíše pocit, že odejdete od zkoušky s prázdnou a budete muset celý ten nepříjemný stresový koloběh absolvovat znovu...a možná znovu...a ono nakonec ne!

Ve chvále rozprostírám před Boha tyto své vzpomínky s obrovskou vděčností. Samozřejmě nejsou vždy tím, co klademe před Hospodina, právě ty krásné prožitky našeho života. Ale před Bohem se mnohé mé příběhy všedního dne stanou zlatým časem. Můj každodenní život se tak stává Božím domem, vesele znějícím chrámem, který zaplňuje právě On svou přítomností v oblaku.

V. Soli Deo gloria

Vedle osobní chvály Boha je také zapotřebí neustálý oslavný dík celého společenství – celého sboru. Již za dob krále Šalomouna bylo jasné, že lidé s vytříbenými hudebními schopnostmi obohacují naše chvály a činí z nich mnohem rozmanitější oslavu. Do dnešních dní se v našich bohoslužbách udržela a rozvinula velmi široká škála různých obsazení a hudebních stylů. K jednotnému zpěvu se přidávají varhany, strunné nástroje, dechové nástroje, různé bohoslužebné kapely, různí hudební solisté, orchestry. Někdy je i zpěv rozšířen o několikahlasý sborový zpěv.

Stará kniha žalmů není pouze první knihou modliteb a zpěvů. Zároveň je to také první partitura – první notový záznam, vhodný pro profesionální hudební provedení. V úvodu k mnoha žalmům je uvedeno, zda by se měly žalmy pouze předzpěvovat nebo zda se mají doprovázet na strunné nástroje či zda se při nich má dokonce i tančit.

U některých žalmů jsou dokonce i vyznačeny údaje o jejich melodii nebo náznaky, zda se mají hrát smutně či vesele. A samozřejmě také některé žalmy - rozdělené po jednotlivých verších - vyzívají k tomu, aby byly prováděny v dialogu mezi dvěma skupinami či předčitateli / zpěváky. Od samého počátku tedy bylo celé to hudební umění směřováno k chvále samého Boha. A o dva a půl tisíce let později napsal jeden velmi šikovný muzikant a skladatel Johann Sebastian Bach v rámci svých děl také jeden kousek, ve kterém se snaží dát již

samotným názvem najevo, pro koho a za jakým účelem je tato hudba složena. Jmenuje se: „Soli Deo gloria“ - K oslavě samého Boha.

VI. Chválit Boha nám ozařuje náš každodenní život

Když byl chrám slavnostně otevřen, chválilo Boha ohromné množství hudebníků jedním hlasem. „*Trubači a zpěváci hráli a zpívali zároveň, aby Hospodinova chvála a oslava zněla jednohlasně*“ Píše se v knize Paralipomenon. Právě ta jednohlasnost je zde zdůrazňována – všichni chválili Boha jediným hlasem. A ten jeden hlas putuje časem: Byla to chvála, tvořená Šalomounem a jeho lidem, stejně jako chvála Boha všech našich matek a otců ve víře, jednohlasá chvála Boha staletími, která k nám doznívá ze slov a činů Ježíše Krista. Tento jeden hlas Boží chvály zní dále z chvalozpěvů apoštola Pavla stejně jako ze zpěvů prvotní církve. Tato jednohlasá chvála Boha otevírá lidem nebesa uprostřed jejich každodennosti, aby se i oni mohli připojovat znovu a znovu k této oslavě. Jsme součástí jedné, staletí znějící hudební oslavy Hospodina.

A nyní zaznívá tento zvuk až k vašim uším. Nechte se vtáhnout do tohoto tisíciletí starého a přesto velmi svěžího chvalozpěvu. Vždyť chválit Boha, to nám ozáří náš každodenní život. Díky tomu se může stát i váš život šťastně znějícím Božím prostorem, ve kterém se On rád usadí ve svém oblaku. A tak pak třeba mohou vašim prostřednictvím zažít i druzí otevřená nebesa. AMEN

píseň 610 Kéž bychom to uměli

modlitba

Pane Bože,
často jsme velmi svázaní a ustrnulí a chválíme Tě jen velmi ploše slovy, obecnými pojmy, mluvením či posloucháním či přitakáváním.
A dnešní neděle nám nabízí jinou variantu: Skutečně prožít chválu k Tobě. Vyzpívat ji z celého srdce, či ji vyhrát na hudební nástroje, které se rozezní jen a pouze pro Tebe.
Žádné divadlo pro druhé. Ale naše nejlepší snažení pro Tebe.
Nejsme všichni schopní umělci. Ale všichni jsme schopní zpívat a hrát srdcem.

A to je to, čím Tě slavíme, čím Tě ceníme.

A pevně věříme, že to takto od nás přijímáš.

Prosíme Tě, daruj nám víc odvahy chválit Tě naplno a nebát se toho, jak to působí na druhé.

Daruj nám odvalu zpívat i když si myslíme, že to neumíme.

Daruj nám odvalu hrát i když si myslíme, že to neumíme.

Daruj nám nápaditost chválit Tě vším, čím se dá.

AMEN

poslání Koloským 3

12 Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblečte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. 13 Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. 14 Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. 15 A ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. 16 Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vší moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch. 17 Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otcí.

Požehnání

Zpívejte Hospodinu novou píseň,
vždyť před očima všech národů zjevil svou spravedlnost
a nezapřel své milosrdenství.

Ať vás jeho milost, láska a pravda provázejí, kamkoli zamíří vaše kroky;
Boží pokoj ať prozáří vaše dny a vede vaše cesty.

píseň 161 Tebe, Bože, chválíme

Příští neděli se setkáme již opět k běžným bohoslužbám pěkně pospolu, jak jsme byli zvyklí. Tedy ve Žďáře od 8:30 a v Sázavě pak od 10 hodin. Je třeba, aby všichni dodržovali předepsaná nařízení – mít roušku na obličeji, dodržovat

*2m rozestupy (mimo rodin) a před i po bohoslužbách se omýt dezinfekcí.
Děláme to nejen pro své bezpečí, ale především pro bezpečí druhých.*

V tomto týdnu se také setká staršovstvo našeho sboru.

*Pokud chcete přispět na pravidelnou nedělní sbírku, kterou v těchto týdnech
nemůžeme vykonávat, máte možnost vykonat tak na číslo účtu našeho sboru:
1622259329/0800*